

valget hed det sig, at der nu skulle laves det 21. århundredes velfærdsmodel – intet mindre. Derfor var vi alle spændte, da regeringen løftede sløret for den nye finanslov.

Men på den baggrund må vi sige, at finanslovsforslaget skuffer. Der er mange gode nøgletal for dansk økonomi, det skal vi kvittere for, konjunkturerne har været med os, og ledigheden er lav, men forslaget til finanslov løser ikke i sig selv nogle af de strukturelle og grundlæggende problemer, som vi står over for. Finanslovsforslaget svarer ikke på, hvordan vi giver flere mennesker mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet. Finanslovsforslaget svarer ikke på, hvordan Danmark kan tiltrække mere kvalificeret arbejdskraft. Finanslovsforslaget svarer ikke på, hvordan vi ruster dansk økonomi til fremtiden i forbindelse med konjunkturer, der ikke er med os, men mod os.

Groft sagt kan man sige, at regeringen indtil dette punkt har været begunstiget af gode konjunkturer, ja, det har nærmest været en medvindsregering, der nu skal til at navigere i ukendt farvand. Hvordan gør man det, når man har afskrevet sig selv muligheden for at bruge eksempelvis skatteinstrumentet som redskab?

Det er bredt anerkendt, at der er mangel på arbejdskraft i dag, og at det er den største udfordring for dansk økonomi. I en sådan situation er det ikke ansvarligt at hælde benzin på bålet ved at føre en ekspansiv finanspolitik. I en sådan situation bør man kigge på de grundlæggende strukturer i økonomien og fremtidssikre økonomien ved at gennemføre reformer i tide.

Det Radikale Venstre fremlægger et fuldt finansieret udspil til finanslov, som samtidig indeholder en samlet reformpakke, som efter vores bedste bud kan skaffe over 70.000 ekstra mennesker ud på arbejdsmarkedet. Vi foreslår en ambitiøs skattereform, vi foreslår en reform af dagpengesystemet, og vi foreslår, at det bliver nemmere for mennesker at komme til Danmark og arbejde.

Vi kritiserer regeringen for ikke at prioritere tilstrækkeligt i den økonomiske politik. Vi kritiserer regeringen for at lade grønthøsteren køre hen over ministerområderne samlet frem for at prioritere, hvilke områder man helst vil satse på eller helst vil spare på.

Som eksempler på prioriteringer foreslår vi fra Det Radikale Venstres side, at skattelettelserne udskydes. Så kunne vi i fællesskab udarbejde en egentlig skattereform til efter, at regeringens skattekommission har barslet. Vi foreslår af hen-

syn til konjunkturerne også, at den såkaldte kvalitetspulje udskydes til næste år. På sundhedsområdet fastholder regeringen en ventetidsgaranti. Vi finder, at det mest rigtige selvfølgelig ville være at prioritere de mest kritiske lidelser højest. På børneområdet prioriterer regeringen først nedsættelse af taksterne og dernæst en højere børnecheck. Vi vil hellere bruge pengene på at gøre noget godt for udsatte børn, for børn af misbrugsforældre. Vi vil også have et opgør med såkaldte aldersbetingede ydelser, som udløses, blot fordi man fylder 65 år.

Men det er ikke tilfældigt, at posten som socialminister er nedlagt, og at der i stedet er oprettet en post som velfærdsminister til gavn for den brede middelklasse, hvor der i stedet burde sættes langt stærkere ind over for udsatte grupper. Vi foreslår en udvikling af en social 2015-plan, der fastlægger bindende socialpolitiske mål frem mod 2015, særlig vedrørende borgere, der er særlig udsatte, eksempelvis fordi de er udviklingshæmmede, psykisk syge eller ramt af vold. Samtidig med det vil vi afskaffe starthjælpen og kontanthjælpsloftet.

Vi foreslår også flere penge til en udviklingsplan for folkeskolen, så vi får alle med. Vi afsætter penge til en handlingsplan for videreudvikling og modernisering af den danske folkeskole, og vi ønsker højere taxametre og flere penge til forbedring af lærer- og pædagoguddannelser.

Det Radikale Venstre ønsker en højere ulandsbistand. Derfor var vi glade for formuleringerne i regeringsgrundlaget, og derfor blev vi skuffede, da finanslovsforslaget så kom på gaden. Der var en marginal stigning i ulandsbistanden, som måske ikke engang gentages næste år – en marginal stigning, som også dækker over, at regeringen med den anden hånd sløjfer puljer til klimaindsatser i den tredje verden. Det Radikale Venstre vil genoprette dansk ulandsbistand til igen at udgøre 1 pct. af bruttonationalindkomsten, og vi vil også gerne oprette en såkaldt global ramme til eksempelvis klimaindsatser i den tredje verden.

KL 14:17

Vi har et forslag om at støtte Afghanistan yderligere. Når Danmark som nation er parat til, at danske unge skal sætte deres liv på spil for demokrati og menneskerettigheder i Afghanistan, burde vi også gøre Afghanistan til det, det er, nemlig et helt centralt omdrejningspunkt i de kommende års danske udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik. Det kræver flere penge, det